

LIST PAPEŽE FRANTIŠKA PŘEDSEDOVI PAPEŽSKÉ RADY PRO NOVOU EVANGELIZACI PŘED BLÍŽÍCÍM SE MIMOŘÁDNÝM SVATÝM ROKEM MILOSRDENSTVÍ

Ctihodnému bratru, arcibiskupu Rino Fisichellovi, předsedovi Papežské rady pro novou evangelizaci

Blížící se mimořádný Svatý rok milosrdenství mi dovoluje zaměřit se na několik otázek, které, jak věřím, vyžadují zvláštní pozornost, aby oslava svatého roku byla pro všechny věřící skutečným setkáním s Božím milosrdenstvím. Je mojí touhou, aby se tento rok stal živou zkušeností s blízkostí Otce, jehož něhu je možné téměř hmatatelně vnímat, a aby se tak posilovala víra každého věřícího a on aby o tom dokázal ještě účinněji vydávat svědectví.

Mé myšlenky se především obracejí ke všem věřícím, kteří zakusí milost tohoto svatého roku – ať už ve své diecézi, nebo jako poutníci do Říma. Toužím po tom, aby se ke každému z nich dostaly odpustky související s tímto svatým rokem jako ryzí zkušenost s Božím milosrdenstvím, jež vychází každému vstříc s tváří Otce, který vítá a odpouští a úplně zapomíná na spáchaný hřích. K tomu, aby věřící mohli zakusit shovívavost a získat odpustky, jsou povoláni vykonat krátkou pouť ke Svaté bráně, jež se otevře v každé katedrále a v kostelech stanovených diecézním biskupem a ve čtyřech papežských bazilikách v Římě – má to být znamení jejich hluboké touhy po skutečném obrácení. Zároveň stanovuji, že odpustky je možné získat ve svatyních, kde je otevřena Brána milosrdenství, a v kostelech, které jsou tradičně označovány jako „jubilejní“. Je důležité, aby tato příležitost byla spojována zejména se svátostí smíření a slavením eucharistie se zamyšlením na téma milosrdenství. Slavení těchto svátostí bude třeba doplnit vyznáním víry a modlitbou za mě a na úmysly, které nosím v srdci pro dobro církve a celého světa.

Myslím dále i na ty, kdo se z nejrůznějších příčin nebudou moci ke Svaté bráně vydat sami, zejména na nemocné a na ty, kdo jsou staří a žijí sami, takže mnohdy nemohou opouštět svůj domov. Těmto všem velice pomůže, pokud budou nemoc a trápení prožívat jako zkušenost Pánovy blízkosti. On nám tajemstvím svého utrpení, smrti a zmrtvýchvstání ukázal jedinečnou cestu, jež dává bolesti a samotě smysl. Když budou tyto chvíle zkoušky prožívat s vírou a radostnou nadějí a přitom přijímat eucharistii nebo se účastnit mše svaté a společné modlitby, a to i prostřednictvím nejrůznějších sdělovacích prostředků, mohou tak i oni získat odpustky tohoto svatého roku. Mé myšlenky se obracejí rovněž k vězněným, kteří zakoušejí omezení své svobody. Rok milosrdenství byl vždy také příležitostí k velké amnestii, která se má týkat těch, kdo si sice zaslouží trest, ale zároveň jsou si vědomi spáchané nespravedlnosti a upřímně si přejí zapojit se znovu do společnosti a být pro ni skutečným přínosem. Kéž se jich všech konkrétním způsobem dotkne milosrdenství Otce, který chce být nablízku každému, kdo jeho odpuštění zvláště potřebuje. Tito lidé mohou získat odpustky ve vězeňských kaplích a vždy, když s myšlenkou na Otce a modlitbou k němu přejdou přes práh své cely, kéž jim to připomene průchod Svatou branou, neboť Boží milosrdenství, které

dokáže proměnit srdce, může také proměnit mříže a z pobytu za nimi učinit zkušenost svobody.

Prosil jsem, aby církve v tomto Ruce milosrdenství znovu objevila bohatství skryté ve skutečích duchovního i tělesného milosrdenství. Zkušenost s milosrdenstvím lze totiž nejlépe poznat právě prostřednictvím konkrétních projevů, jak nás to naučil Ježíš. Vždy, když některý věřící osobně vykoná jeden či více z těchto skutků, bezpochyby tak získá i odpustky spojené s tímto svatým rokem. Z toho plyne úkol žít podle milosrdenství, a tak obdržet milost úplného a naprostého odpuštění z moci Otcovy lásky, která nikoho nevyjímá. Odpustky svatého roku se tím naplní a stanou se plodem této události, která se slaví a prožívá s vírou, nadějí a láskou.

Odpustky spojené s Rokem milosrdenství lze dále získat i pro zemřelé. Jsme s nimi spojeni svědectvím víry a lásky, které nám předali. Jako na ně pamatujeme při slavení eucharistie, tak se můžeme za ně, účastní nezměrného tajemství společenství svatých, modlit a prosit, aby milosrdná tvář Otcova osvobodila každého z nich od všech pozůstatků viny a mohla je přivínout k sobě v nekonečné blaženosti.

Jedním z nejzávažnějších problémů naší doby je bezpochyby proměna vztahu k životu. Je rozšířena mentalita, která vede k tomu, že se vytrácí náležitá osobní i společenská citlivost k přijetí nového života. Drama potratu prožívají někteří jen povrchně, jako by si neuvědomovali nesmírné škody, které působí takový čin. Mnozí další sice tento skutek vnímají jako prohru, jsou ale přesvědčeni, že nemají jinou možnost. Zvláště myslím zejména na všechny ženy, které se uchýlily k potratu. Zním dobře okolnosti, které je přivedly k tomuto rozhodnutí. Víím, že prožívají těžké existenční i mravní drama. Setkal jsem se s řadou žen, které ve svém srdci nosí šrám tohoto mučivého a bolestného rozhodnutí. To, co se stalo, je hluboce nespravedlivé; a přece může být člověku umožněno neztrácet naději, ale jen tehdy, když pochopí tento svůj čin v pravdě. Boží odpuštění nelze upřít nikomu, kdo činí pokání, a to zejména tehdy, když přistupuje ke svátosti smíření s upřímným srdcem, aby dosáhl usmíření s Otcem. Také z tohoto důvodu jsem se rozhodl, bez ohledu na veškerá opačná ustanovení, svěřit všem kněžím po dobu Roku milosrdenství pravomoc udělit rozhřešení od hříchu potratu těm, kdo ho vykonali a kdo s kajícím srdcem prosí o odpuštění. Ať se kněží na tento veliký úkol připraví a dokážou ho konat slovy vyjadřujícími skutečné přijetí, doplňují je zamyšlením, které pomůže pochopit spáchaný hřích a ukázat cestu pravého obrácení, aby dospěli k přijetí pravého a štědrého odpuštění od Otce, který svou přítomností všechno obnovuje.

Závěrečná úvaha se týká věřících, kteří se z nejrůznějších důvodů rozhodli navštěvovat kostely spravované kněžím z Bratrstva svatého Pia X. Tento Rok milosrdenství nikoho nevylučuje. Někteří spolubratři biskupové z nejrůznějších míst mě zpravili o jejich dobré víře i svátostné praxi, ale také o jejich situaci, která je z pastoračního hlediska nesnadná. Důvěřuji tomu, že v blízké budoucnosti bude nalezeno řešení, jak obnovit plné společenství s kněžím a představenými tohoto bratrstva. Do doby, než se tak stane, veden potřebou péče o dobro těchto věřících, ze svého vlastního rozhodnutí stanovuji, že ti, kdo během Roku milosrdenství vyhledají kněze náležející k Bratrstvu svatého Pia X., aby přijali svátost smíření, přijímají rozhřešení svých hříchů platně a dovoleně.

S důvěrou v přímluvu Matky milosrdenství svěřuji přípravy tohoto mimořádného roku do její ochrany.

Dáno ve Vatikánu 1. září 2015.

FRANTIŠEK

Překlad připravili P. Jan Šlégr, sekretář liturgické komise České biskupské konference, a jeho spolupracovníci.